

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 6. Diuitiæ, etsi sint beneficium Dei, tamen, ob humanam cæcitatem,
fiunt exitij caussa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

summè amentes esse, si adhuc diuitijs inhi-
ent, à quibus æternum vœ dependet; nisi,
velut cum prodigio, per laqueos earum, si-
cut Israëlitæ olim per mare rubrum, edu-
cantur.

§. VI.

*Diuitia, etsi sint beneficium Dei, tamen, ob hu-
manam cacitatem, fiunt exitij causa.*

Complures sunt huius periculi causæ.
Prima est, quia cùm alioqui mortales ple-
rumq; beneficijs cicurentur & mitescant, &
Deus quoque opum largitione homines al-
liciat, vt ament largitorem; tamen cupi-
ditas & auri possessio, quæ omnibus vitijs
viam aperit, dum mentem occupat cæci-
tate, obliuionem inducit benefactoris. Fi-
unt ergo diuitiæ auaro in laqueum, quæ esse
debebant mnemosynon Creatoris. Quam
autem misera hæc sit felicitas, & quò du-
cat, ex Axitheo accipe Æneæ Gazæi, cuius
hæc sunt verba: *Si scelestus aliquis ditescat ac
valeat, id quidem constat esse ex providentia di-
uina erga nos propensa voluntate, & gratia. Si-
ne enim hoc remedio fiat melior, quemadmodum
pueri quibusdam illecebris ad bonarum artium
studia inuitari solent: siue conuictus desperata
malitia, atq; nudato eo, quod latebat anima ro-*
tina

tuis ulcere seipsum quàm sit intus & in cute ma-
 lus, prodiderit; flammã ipse sibi parat, multam
 videlicet materiam cumulans, vnde etiam la-
 psus nullam habebit neque excusationem, neque
 culpa condonationem. Neque enim potest com-
 minisci, quòd propter inopiam egentibus non po-
 tuerit succurrere, qui diuitijs abundabat: ne-
 que etiam fingere, quòd potentia ac viribus de-
 stitutus, eos qui premerentur iniurijs neglexerit,
 qui summus rerum Dominus erat: neq; pratexe-
 re, quòd imbecillitate suapte factum sit, vt
 voluptatibus succumberet, cui corporis robur
 alias ad res affuerit. Nam vt omnibus constet,
 quàm multa sit huius iudicis & excellens iusti-
 tia; vult ille ipse iudicium suum nec obscurum
 esse, nec ambiguum: verùm sic iudicare, vt
 reus & pœnam sibi irrogatam ferat, & senten-
 tiam ab iudice de se latam suspiciat atque reue-
 reatur. Etenim si mors omnium rerum finis
 ultimus esset; rectè in quaestionem vocarent ho-
 mines quinquam fieret, vt homo scelestus in impe-
 rio atque lauta fortuna vitam suam omnem
 finiret. Iam verò cum immortalis sit anima,
 ac neq; ad Inferos demissa pœnam effugiat; sed
 istic maximè anteacta vitæ vindictam sentiat,
 cum in ima tartara ceciderit, inde numquam
 est exitura. Quamobrem insperati lucri vice
 N 3 fuerit.

fuerit, hinc agrotare, egere, seruum esse: cum
 is, qui illa perfert, in priuato vita genere, &
 parum deliquerit, ac deinceps membrorum suo-
 rum compactione iam soluta, iamq; eius for-
 tuna sua causa cognita, ac satis deplorata, à
 supplicijs inferorum liber & immunis euadat.
 Alius exsecto oculo factus hinc exemplum iustit-
 ia; vitij sui, siue perturbationis euentum odio
 persecutus ac detestatus, liber etiam ipse euadit.
 Præstat ergo hinc pauperem, ægrum, mise-
 rum esse, & paruas culpas, paruis pœnis lu-
 ere; quàm abundare pecunijs, delitijs, vo-
 luptate, & sine excusatione, virtutum,
 pauperum, Dei obliuisci, pœnisque æternis
 referuari, quod factum esse illi, legimus in
 annis Societatis nostræ, qui animâ iam
 sub labijs hærente, nihil à Confessario au-
 dire voluit de Deo, nihil de cælo, nihil de in-
 ferno; sed eo exesse iusso, lancem auro im-
 pletam sibi ab vxore voluit apportari; eaq;
 illatâ, manus immerisit, atque inter aureos
 nummos identidem illas versans dixit: *Tu
 meum Numen es, tu spes mea, tu mea voluptas,
 & vita; quidquid aliud deblaterent sacerdotes:
 à te uno opem expecto.* Post hæc & caput in
 auro circumuoluens, illudque hinc, & inde
 deosculans, ac velut idolum suum adorans,
 animam

Citat
 hanchi-
 storiam
 etiam
 Philip.
 D'oulter-
 man. in
 Pedagogo-

animam à Pluto ad Plutonium transmisit. go Chri-
stian. c. 7.
§. 2.
Sic opes à Deo dispensatæ, benefactori se-
gratas præstant, quando mentes humanas
inebriauerunt.

§. VII.

*Diuitias esse occasionem damnationis, quia fa-
ciunt immisericordes.*

Altera causa hinc emergit, quòd, sicut
beati sunt misericordes, quoniam misericordiam Matth. 5.
7.
*consequentur; gerit enim se Deus erga homi-
nem, sicut homo erga proximum se gerit;*
ita vicissim, immisericordes, qui pauperes
non exaudiunt, nec ipsi à Deo exaudiuntur.
Faciunt autem diuitiæ immisericordes, quia
qui ipsi non sunt miseri, nesciunt, quod non
fentiunt; hinc plerumque miseris non suc-
currunt. Quare nec ipsi digni sunt, quibus
succurrat Deus. *Ideo rogans diues non exau-
ditur in tormentis, ait S. Hieronymus, quia*
rogantem pauperem non exaudiuit in terris. D.
Augustinus epulonis illius damnationem,
quodam loco, huic soli causæ ascribit, dum
ait: *Quamuis superbus diues, qui induebatur* S. Hiero-
nym. ho-
mil. de
diuite.
S. Augu-
stin. ep.
89.
*purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendi-
de, mortuus apud inferos torqueretur: tamen*
*si pauperis ulcerosi, qui ante ianuam eius con-
tomtus iacebat, misertus fuisset, mereretur &*
ipse